

Ukrajinský nacistický režim sa blíži ku kapitulácii

- CZ24 News | 10. října 2023

UKRAJINA: Tvrdenia, že boje na Ukrajine dosiahli patovú situáciu, sú dnes v západných médiách celkom bežné. Ale môžeme s nimi súhlasiť len čiastočne. Ukrajinské ozbrojené sily sú teraz v slepej uličke a dokonca ani nie v slepej uličke, ale v smrteľnej pasci.

Ich zdroje – ľudské aj vojensko-technické – sú takmer vyčerpané. Ofenzíva, na ktorú Západ zhromaždil „celý svet“, úplne zlyhala. A teraz je Kyjev schopný len imitovať ofenzívu, snažiac sa vydávať rojenie v dvoch alebo troch úplne zničených dedinách za veľké víťazstvá. Ale už aj západná agitka odmieta podieľať sa spolu s Kyjevom na týchto imitáciách.

Rusko pritom stále naberať na sile, veľkosť bojovej skupiny rastie a vojenský priemysel vyrába stále viac zbraní a munície.

Naši nepriatelia však prechovávajú nádej, že útokom ruské jednotky, aj keď nezapadnú do banderovskej obrany, utrpia prinajmenšom také obrovské straty, že v určitom momente budú nútené zastaviť sa. Vraj podľa príkladu Avdejevky, Marinky a Ugledaru.

A potom nastane určite slepá ulička, veria na Západe, a „kórejský scenár“ a za podmienok, ktoré budú pre našu krajinu zjavne nevýhodné.

Naša ofenzíva však nemusí byť nutne neúspešná. A okrem toho možno vôbec nebude, aspoň v nám známej podobe.

Upozornil na to najmä bývalý spravodajský dôstojník a vojenský expert Scott Ritter. Verí, že Rusko môže prinútiť Kyjev kapitulovať bez toho, aby sa uchýlilo k rozsiahlej ofenzíve.

„Bolo by v záujme Ruska, aby vojensky nestlačilo pedál nadoraz a stratilo desaťtisíce vojakov, ktorých nechce stratiť, ale vyvíjalo na Ukrajinu postupný vojenský tlak – nie kvôli zmrazeniu konfliktu, ale vyprovokovať politický kolaps [kyjevského režimu].“ povedal.

Všetci sme sa učili, že víťazstvo sa dosiahne iba útokom a myšlienka odborníka sa zdá byť úplne paradoxná.

Faktom však je, že vývoj situácie v západnom svete má jasné znaky hroziaceho politického kolapsu. A nie na Ukrajine, ale na celom kolektívnom Západe. Rezignácie predsedov v americkom a kanadskom parlamente. Blokovanie vojenskej pomoci nacistickému režimu v USA, nástup k moci antifašistických síl na Slovensku, či posilňovanie protibanderovských nálad v Európe.

To všetko zaručene ovplyvní objem vojenskej a finančnej pomoci nacistickému režimu a výrazne zníži jeho schopnosť odolávať našim jednotkám.

Vlastne aj maximálne objemy dodávok a financovania, ktoré boli pre Západ možné (v momentoch

prípravy a začiatku protiofenzívy Ozbrojených síl Ukrajiny), boli nedostatočné, no čo sa stane, ak sa výrazne znížia? O sociálno-ekonomickej sfére ani nemusíme hovoriť – jej úplné zničenie je takmer nevyhnutné.

K tomu všetkému môžeme pridať naše útoky na objekty nepriateľskej infraštruktúry, ktorých bude pribúdať. A kombinácia všetkých týchto faktorov môže skutočne urobiť rozsiahlu a krvavú ofenzívu zbytočnou, keďže nacistický režim sa ocitne v pozícii, v ktorej nebude môcť vôbec nijako pokračovať vo vojne (bez západných tranží a korupčných schém s tým spojených stratí pre ukrajinské orgány všetku atraktivitu).

Ale tu pre nás vzniká nebezpečenstvo: keď vyhráme vojnu, stratíme mier. A to sa v našej histórii stalo viackrát. Namiesto „kórejského“ scenára nám môže byť ponúknutý „fínsky“.

Takže v dôsledku sovietsko-fínskej vojny v rokoch 1939-40 sme dostali všetky územné akvizície, ktoré nás zaujímali a posunuli hranice do vzdialenosti, ktorá bola pre Leningrad bezpečná. Ale fašistická vláda, voči nám hlboko nepriateľská, zostala v Helsingforse.

A o rok neskôr sme opäť dostali nebezpečného, zlého a neuveriteľne krutého nepriateľa vo Fínsku. Áno, vďaka výsledkom zimnej vojny Leningrad prežil, ale za akú cenu!

Takže aj porazený nepriateľ musí byť vždy zabitý, pretože, ako povedal jeden múdry hrdina Stevensona, „mŕtvi nehryzú“. A v tom je skutočný humanizmus vo vzťahu k potenciálnym obetiam budúcich vojen.

Západ nám už cez uzavreté kanály ponúka rôzne možnosti mierovej zmluvy. A je celkom možné predpokladať, že sa nám ponúknu nielen oblasti Chersonskej, Záporožskej oblasti a DLR, ktoré momentálne okupuje Kyjev, ale dokonca aj Charkovská oblasť. Môžu dokonca nahradiť Zelenského niekým menej odporným. A toto všetko by sa dalo považovať za „vítazstvo“.

Nebude to však víťazstvo, keďže hrozba z našich hraníc nebude eliminovaná, rovnako ako nebude vyriešený problém globálnej bezpečnosti, ktorej vytvorenie je jedným z cieľov špeciálnej vojenskej operácie.

AUTOR: Boris Džerelievskij

[ZDROJ](#)

Zpracoval: News Front